

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคถิ่นกาขาว

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคถิ่นกาขาว ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๙/๒๕๕๕ ตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการการบริหารพรรคถิ่นกาขาว ดังนี้

นโยบายพรรคถิ่นกาขาว พ.ศ. ๒๕๕๕

นโยบายหลัก

- ให้บัญญัติ พระพุทธศาสนา เป็นศาสนาประจำชาติ ในรัฐธรรมนูญ แต่ต้องไม่ปิดกั้นประชาชนในการเลือกนับถือศาสนาอื่นด้วย
- ให้ตั้งกระทรวง พระพุทธศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อให้มีรัฐมนตรีมาทำหน้าที่อุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนาอย่างจริงจัง
- ให้จัดตั้งธนาคารชาวนพุทธ เพื่อนำรายได้ไปบำรุงวัดที่ยากจนและอุปถัมภ์ พระภิกษุสามเณร ในถิ่นทุรกันดาร ทั่วประเทศ และอุปถัมภ์ การเผยแพร่ พระพุทธศาสนาทั่วประเทศ
- ให้จัดตั้ง หนึ่งตำบล หนึ่งโรงพยาบาล ขนาด ๕ เตียง
- ให้จัดสร้าง หนึ่งตำบล หนึ่ง ยุ้งฉาง หรือ หนึ่งไซโล
- ให้จัดตั้ง หนึ่งตำบล หนึ่งบริษัท เพื่อบริหารงานด้านการขายและการตลาด
- ให้จัดตั้ง หนึ่งอำเภอ หนึ่งธนาคารแรงงาน

นโยบายเร่งด่วน เรื่องการจราจร เรื่องปากท้อง เรื่องน้ำท่วม และสภาพแวดล้อม พรรคถิ่นกาขาว เพื่อหยุดความสูญเสียทางเศรษฐกิจปีละหลายแสนล้านบาท และเวลาที่สูญเปล่าของประชาชน ซึ่งสูญไปกับการจราจรที่ติดขัด พรรคถิ่นกาขาว มี นโยบายดังต่อไปนี้

(๑) รถยนต์โดยสารประจำทาง (ขสมก.) ต้องเป็นระบบขนส่งมวลชนที่ชัดเจน

ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จัดให้มี “เส้นทางรถมวลชน หรือบัสเลน” ทุกเส้นทาง การเดินทางประจำทางหรือรถเมล์ จะวิ่งได้อย่างรวดเร็ว ด้วย ความเร็วเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง แล้วขยายให้ครอบคลุมทั่วทุกจังหวัด

(๒) รถยนต์โดยสารประจำทางระหว่างจังหวัด (บขส.)

จัดระบบการเดินรถใหม่เป็น “ระบบบันไดเลื่อน” ส่งผู้โดยสารไปเป็นช่วง ๆ เพื่อลดการวิ่งทับซ้อนเส้นทางที่สูญเปล่า ลดความแออัดการจราจรในแต่ละสถานี และสะดวกในการวางแผนเพื่อเพิ่มหรือลดจำนวนเที่ยวรถเพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ความเร็วเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๖๐ กม.ต่อชม.

พรรคถิ่นกาขาว ส่งเสริมเศรษฐกิจการค้าเสรีในหมู่พี่น้องประชาชน อันจะนำมาซึ่งรายได้ของประชาชนโดยตรง เป็นการลดภาระของรัฐ พรรคถิ่นกาขาว มีนโยบายดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้ไทย เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของโลก

ก. บำรุงรักษา สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โบราณสถาน สวนสาธารณะ ให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ โดยเฉพาะเรื่องความปลอดภัย และความสะอาด

ข. สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐ ทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทย ให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกรู้ว่าเที่ยวไทยปลอดภัยสุดใจตลอด ๒๔ ชั่วโมง นักท่องเที่ยวจะเข้ามาท่องเที่ยวพักผ่อน ใช้จ่ายในประเทศไทยมากขึ้น

(๒) ส่งเสริมไทยให้เป็นแหล่งอาหารที่สมบูรณ์ อร่อย ปลอดภัยของโลก

ก. ส่งเสริมการเพาะปลูกพืชผักผลไม้ และการเลี้ยงสัตว์ ให้ไร้สารพิษตกค้าง โดยรัฐให้เงินอุดหนุน และส่งผู้เชี่ยวชาญอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร และออกใบรับรองคุณภาพ เพื่อให้ได้ราคาดี

ข. ส่งเสริมการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร เพื่อให้นักท่องเที่ยวซื้อกลับบ้านเป็นของฝาก เช่นอาหารอบแห้งต่าง ๆ ซึ่งได้ราคาดีกว่าการส่งออก

พรรคถิ่นกาขาว เพื่อป้องกันความสูญเสียจากน้ำท่วมซ้ำซาก ปีละนับพันล้านบาท พรรคมีนโยบายดังนี้

(๑) ขุดแม่น้ำ และลำคลองให้เชื่อมต่อกันทั่วประเทศ เป็นทางน้ำสำรองในหน้าน้ำหลาก แล้วเอาดินที่ขุดนั้นไปถมที่ชายฝั่งทั้งหลายแทน เช่นชายฝั่งปากน้ำ ชายทะเลบางขุนเทียน

(๒) ขุดสระน้ำขนาดใหญ่ให้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกและที่อยู่สัตว์น้ำเพื่อเป็นแหล่งอาหารในทุกตำบล

๑. นโยบายการเมือง

เน้นการให้การศึกษาทางด้านการเมือง แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่าให้พื้นฐานที่มั่นคงขึ้นเห็นความสำคัญของการรวมกลุ่ม ร่วมกิจกรรมอันจะนำไปสู่ความมีเสถียรภาพ เอกภาพ เป็นไทยอันเป็นรากฐานในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อ้ากว้างไว้เพื่อความสมบูรณ์พูนสุขทั้งส่วนตัว ทั้งสถาบันครอบครัว ตลอดจนชุมชนและประเทศชาติโดยอาศัยความเชื่อของประชาชนย่อมพัฒนาตนเองด้วยศักยภาพสติปัญญา และพละกำลังของตนเองอย่างมีพลัง

ในการนี้พรรคถิ่นกาขาว จะส่งเสริมองค์กรจัดตั้งกลุ่มจัดตั้งตามลักษณะของอาชีพในชนบท หมู่บ้านและเขตเมืองจนสามารถรวบรวมเป็นองค์กรขนาดใหญ่แล้ว ชี้นำเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพ และสามารถสร้างเกราะป้องกันผลประโยชน์ของตนเองมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ กดขี่ข่มเหง โดยตรงหรือโดยอ้อมและไม่อยู่ในฐานะเป็นฝ่ายถูกกระทำต่อไป

พรรคถิ่นกาขาว จะให้ความสำคัญแก่การกระจายอำนาจในการปกครองตนเองในท้องถิ่นของประชาชนชนบท พร้อมเอาใจใส่ส่งเสริมจัดตั้งกลุ่มการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ ให้เป็นประชาธิปไตย และให้สมาชิกจัดตั้งในเขตชนบทคัดเลือกผู้แทนของตนเองเพื่อส่งเสริมผู้แทนนั้นไปเป็นผู้นำในระดับต่าง ๆ ของพรรคและพรรคย่อมแต่งตั้งเป็นผู้ประสานประโยชน์ระหว่างพรรคกับสมาชิกพรรคในเขตชนบทนั้น ๆ ให้ประชาชน สมาชิก มวลชนทั้งหลายเป็นผู้มีส่วนสนับสนุนหรือถอดถอนผู้นำของกลุ่มของตน อันจะเป็นการกลั่นกรองให้ได้ผู้แทนในระดับต่าง ๆ ของตนได้ไปทำหน้าที่เป็นผู้แทนของกลุ่มตน และของประชาชนในการบริหารประเทศต่อไป

๒. นโยบายการบริหาร

พรรคถิ่นกาขาว มีความเร่งรีบ ที่จะดำเนินการปฏิรูปในด้านการจัดการปรับปรุงระบบงานของทางราชการให้เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนให้มากที่สุด โดยกระตุ้นแนวความคิด อุดมการณ์ วิธีการดำเนินการให้เป็นการบริการ เพื่อสนับสนุนกิจการแก่ประชาชนจะได้เร่งรีบการกระจายอำนาจทางการจัดการลงสู่ประชาชน เพื่อให้ได้รับความก้าวหน้าและพึงตัวเองได้

ให้ประชาชนมีสิทธิ มีส่วนร่วมเสนอ กำหนดทิศทางของประเทศในฐานะผู้มีสิทธิมีส่วนร่วมในการพัฒนาบูรณาการของประเทศร่วมกัน และสามารถตรวจสอบการดำเนินการอย่างโปร่งใสถูกต้อง และเป็นธรรมตามหลักการต่อการบริหารบ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล

๓. นโยบายต่อกระบวนการยุติธรรม

พรรคถิ่นกาขาว ถือความสมเหตุสมผลที่มนุษย์ประพฤติปฏิบัติต่อบุคคลอื่นในความเป็นมนุษย์ เช่นเดียวกัน ถือเอาความเป็นอยู่อย่างเป็นธรรมชาติ ถือเอาความเอื้ออาทรแบ่งปันในทรัพยากรนั้น อย่างเท่าเทียมให้มนุษย์ดำรงอยู่ด้วยกันอย่างสันติ สงบ และความปรองดอง อบอุน การสนับสนุนให้โอกาส ปฏิเสธการทุจริต ช่มเหง และการเอาไร้เอาเปรียบทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ส่งเสริมเสรีภาพ เชิดชูสิทธิมนุษยชน

๔. นโยบายเศรษฐกิจ

โดยการก้าวสู่การค้าเสรีซึ่งประเทศคู่ค้าเป็นประเทศมหาอำนาจทั้งทางด้านการงานและอาจุ ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบในการค้า การมองว่าประเทศไทยเป็นประเทศกสิกรรมมีพืชผลทางการเกษตร เป็นสินค้าหลักในการส่งออก ส่วนคู่ค้าสั่งเข้าอุตสาหกรรมหนัก และเทคโนโลยีจึงเป็นการดำเนินการ ที่ผิดพลาดการประกอบกิจต่างไม่สอดคล้องกับพื้นฐานการผลิตของประเทศภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ โดยรวมได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงทำให้ประชาชนบางส่วนล้มละลาย สิ้นเนื้อประดาตัว และส่วนใหญ่ ของประเทศได้รับความบอบช้ำจนไม่อาจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

พรรคถิ่นกาขาวจึงมีนโยบายมุ่งเน้นเฉพาะและจะต่อสู้กับปัญหาภาวะวิกฤต เฉพาะหน้า ดังนี้

(๑) ให้ความสำคัญในการผลิตเพื่อยังชีพแบบพอเพียงเป็นหลักและให้ความสำคัญในการแข่งขัน กับตลาดโลกเป็นรอง

(๒) เน้นการส่งออกกับสินค้าหลักของประเทศเป็นสำคัญ

(๓) ให้ความสำคัญในการผลิตและให้ความสำคัญในการส่งออกเป็นหลัก

(๔) ให้ความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของมหาชนเป็นหลัก

(๕) ให้ความสำคัญในการผลิต การแปรรูป อุตสาหกรรม การตลาด และการบริการอย่างครบ

(๖) ให้ความสำคัญ สนับสนุน ต่อชาวไร่ชาวนา เกษตรกร และกรรมกรผู้ใช้แรงงาน ในการเกษตรเพื่อส่งเสริมการผลิตอย่างครบวงจร

๕. นโยบายการเกษตรกรรม

พรรคถิ่นกาขาวมุ่งเน้นการพัฒนาด้านการเกษตรกรรมเป็นกรณีพิเศษเพราะประเทศไทย ยืนอยู่บนรากฐานการเกษตรอันเป็นรากเหง้าของธุรกิจอื่นทั้งปวงที่ผ่านมาในอดีตถึงปัจจุบัน

พรรคถิ่นกาขาว จึงจำเป็นต้องดำเนินการในทุก ๆ ด้าน กระทั่งผลักดันให้ประชาชนได้ตระหนัก มีหลักประกันในการดำเนินชีวิต มีธุรกิจของกลุ่มตนเองอย่างครบวงจรทั้งการผลิต การแปรรูป อุตสาหกรรม การจัดจำหน่ายทั้งภาคในและต่างประเทศการบริหารทุกชนิดอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กร ของตนเองและสามารถพัฒนาตนเองอย่างครบครันสามารถกำหนดอนาคตของตนเองอย่างแท้จริงได้ นโยบายพรรคพรรคถิ่นกาขาว จึงมุ่งเน้นประเด็นหลักดังนี้

(๑) ให้รัฐจัดหา วัสดุ อุปกรณ์ และปัจจัยการผลิต พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ โดยให้เครดิต เป็นเวลา ๕ ปี ปลอดดอกเบี้ย

(๒) ให้รัฐจัดหาหรือสนับสนุนกองทุน ทุนสำรองให้ประชาชน

(๓) ให้รัฐส่งผู้เชี่ยวชาญออกให้ความรู้แก่ประชาชน

๖. นโยบายพัฒนาสังคม

สังคม คือ การอยู่ร่วมกันของกลุ่มชนจากครอบครัวรวมกันเป็นหมู่บ้านเป็นตำบล อำเภอ ประเทศชาติ และสากลโลก สิ่งหนึ่งที่มีแรงผลักดันให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลง

พรรคถิ่นกาขาว ได้เล็งเห็นถึงส่วนต่าง ๆ ในสังคมทุกภาคส่วน จึงวางนโยบายเพื่อสังคมและพัฒนา ส่วนต่าง ๆ ทางสังคมอย่างเร่งร้อนไว้ ดังนี้

(๑) สร้างจริยธรรม คุณธรรมให้กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

(๒) รื้อฟื้นวัฒนธรรมท้องถิ่นให้สอดคล้องความสงบสุข

(๓) ปรับปรุง ปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบทางสังคมเพื่อให้ประโยชน์แก่ประชาชนให้มากที่สุด

(๔) จัดการฟื้นฟูเร่งรัดให้ทุกคนมีงานทำและมีรายได้อย่างต่อเนื่องลดปัญหาการว่างงานอย่างสิ้นเชิง จัดกองทุนสวัสดิการของชุมชนให้เวทีให้โอกาสแสดงออกอย่างกว้างขวางไม่ขัดแย้งหรือขวางกั้นภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้องค์กรประชาชนในท้องถิ่นควบคุมดูแลด้วยประชาชนเอง ตลอดถึงสนับสนุนกิจกรรมเน้นส่งเสริม ให้ทุกคนทุกครัวเรือนมีหลักประกันในชีวิตตลอดถึงรวมกลุ่มการจัดการในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ของตนเอง

๗. นโยบายต่อศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

ศาสนาศิลปวัฒนธรรมคือส่วนหนึ่งอันเป็นปัจจัยของการดำเนินชีวิต มีชีวิตเป็นไปเพื่อความสามัคคี ความสงบ ความบันเทิง โดยปราศจากสิ่งลามกและจะต้องไม่ผูกพันในเชิงพาณิชย์ ทั้งนี้เป็นกิจกรรม ที่จรรโลงไว้เพื่อความสุนทรีย์ ควบคุมและกล่อมเกลாத่างอารมณ์ ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมที่บริสุทธิ์

สะอาดไม่เป็นบ่อเกิดความหลงมกมายและไม่เป็นสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ซึ่งจะนำไปสู่การกดขี่ข่มเหงและขูดรีด ตลอดจนไม่เป็นแหล่งที่มาแห่งการทำลาย ความรักสามัคคีของการดำรงชีวิตอย่างผาสุกของคนในชาติ

๘. นโยบายการให้การศึกษาทางการเมือง

พรรคถิ่นกาขาว จะจัดให้มีการศึกษาและให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนอย่างต่อเนื่องดังนี้

- (๑) จัดตั้ง “สถาบันผู้นำทางการเมืองของพรรคถิ่นกาขาว” เพื่อพัฒนาบุคลากรของพรรคทุกระดับ
- (๒) จัดตั้งสถานที่เพื่ออบรมให้ความรู้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปอย่างสม่ำเสมอ
- (๓) จัดทำหนังสือพิมพ์และวารสารของพรรค

๙. นโยบายสาธารณสุข

พรรคถิ่นกาขาว ให้ความสำคัญต่อการบริหารสาธารณสุขด้านสุขภาพและพละนาถัยของประชาชน จึงวางนโยบายสาธารณสุขไว้ ดังนี้

- (๑) พรรคจะส่งเสริมการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการองค์การแพทย์
- (๒) พรรคจะส่งเสริมค้ำคว้าการวิจัยทางการแพทย์ทั้งเวชภัณฑ์ปัจจุบันและการแพทย์แผนไทย
- (๓) พรรคจะเร่งรัดออกระเบียบ กฎหมายและให้มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง คือให้มีศูนย์ระวางคุณภาพสิ่งแวดล้อม เชื้อโรค โรคระบาด เพื่อหาทางป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๔) พรรคจะเน้นส่งเสริมการสาธารณสุขชุมชนให้สามารถรักษาผู้ป่วยได้ทันที และจัดให้มีทุกชุมชนทุกพื้นที่ และมีนายแพทย์ที่ชำนาญคอยบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง
- (๕) พรรคจะจัดตั้งให้มีหน่วยแพทย์อาสาสมัครประจำหมู่บ้านเพื่อดูแลประชาชนอย่างทั่วถึง และจัดให้อบรมให้ความรู้แก่สมาชิกหมู่บ้าน

๑๐. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

พรรคมีความมุ่งมั่นในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศให้มีความสำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจหลักของประเทศระหว่างภาคการเกษตรเป็นหลัก

พรรคจะเร่งพัฒนาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อตอบสนองต่อการผลิต การแปรรูปผลผลิต การปรับปรุงคุณภาพอุตสาหกรรมให้ได้ผลิตภัณฑ์คุณภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มและมีความเป็นมาตรฐานทำลายภาพพจน์เก่า ๆ ให้มีการเป็นธรรมแก่ผู้บริโภคไม่ให้อูกเอารัดเอาเปรียบ ตลอดจนการได้รับบริการทันท่วงทีด้วยเทคโนโลยีทันสมัย

๑๑. นโยบายต่างประเทศ

สังคมและประชาชนทั่วโลก เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความยากจนของประเทศหนึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อประเทศอื่น ๆ ด้วยความสามัคคีประชาชนทั่วโลก คือ ความสำคัญสูงสุดที่จะนำสังคมโลกอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข กติกาของประเทศหนึ่ง ๆ ย่อมเป็นสิทธิของประเทศนั้น ๆ แต่ความสำคัญของประชาชนทั่วโลกย่อมเอื้ออาทรต่อกันและกัน แม้แต่ลัทธิ ต่างกฎต่างกติกาก็ตาม

พรรครวมไทยชาตินโยบายดังนี้

- (๑) เสริมสร้างมิตรภาพกับประเทศด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนาทั่วโลก
- (๒) สร้างความสัมพันธ์กับมิตรประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น
- (๓) ช่วยเหลือเกื้อกูลประเทศล้าหลังที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ ภัยจากภาวะสงคราม ภัยที่ถูกคุกคามจากประเทศมหาอำนาจ
- (๔) ประเทศเกษตรกรรม ชาวไร่ ชาวนา ต้องแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมและเทคโนโลยีร่วมกัน
- (๕) พรรคถิ่นกาขาว ยิ่งวางมาตรการให้ชุมชนในประเทศติดต่อประสานงานร่วมมือผูกมิตรกับชุมชนต่างประเทศเพื่อสานประโยชน์ร่วมกัน

๑๒. นโยบายการป้องกันประเทศ

พรรคมินนโยบายที่จะหลอมรวมพลังของประชาชนเป็นกองทัพประชาชนโดยแท้จริง และมีความพร้อมรบทุกเมื่อ ถ้าใช้ นโยบายทางการทูตไม่เป็นผลแนวทางของพรรค คือ

- (๑) ส่งเสริมให้มีการผลิตอาวุธ ยุทโธปกรณ์ จะพัฒนาเทคโนโลยีทางทหารสนับสนุนให้ทันสมัยขึ้น
  - (๒) ลดโอกาสการใช้อาวุธระหว่างประเทศ แก้ไขความขัดแย้งชายแดนโดยสันติ
  - (๓) กองทัพหลักของประเทศจะต้องลงสู่ท้องถิ่นร่วมมือพัฒนากับประชาชนให้ความรู้กับประชาชน
  - (๔) จัดหน่วยอาสาสมัครเพื่อป้องกันตนเอง เสริมขยายกองกำลังอาสาสมัครให้เข้มแข็งเพื่อรับใช้ชาติ
- สรุปนโยบายพรรครวมไทยชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕

- (๑) ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) จัดตั้งสถาบันสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง
- (๓) เรียนฟรี อนุบาล ปริญญาตรี อายุต้องไม่เกิน ๒๕ ปี
- (๔) จัดตั้งสภาคุณธรรมนำการเมืองมีความซื่อสัตย์ต่อประชาชน

- (๕) จัดตั้งสถาบันเกษตรกรแห่งชาติ
- (๖) จัดตั้งกองทุนเกษตรกรเพื่อเกษตรกร
- (๗) จัดตั้งธนาคารหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน
- (๘) ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- (๙) ส่งเสริมระบบสหกรณ์เพื่อแก้ปัญหาการผลิต การแปรรูป และการตลาดของเกษตรกร
- (๑๐) ปลดหนี้เกษตรกร
- (๑๑) เร่งออกเอกสารสิทธิ จัดที่ดินทำกิน โดยยึดแนวเกษตรทฤษฎีใหม่
- (๑๒)ปราบปรามคอร์รัปชันอย่างเด็ดขาด
- (๑๓) สร้างงาน สร้างรายได้ กระจายประโยชน์สู่ชนบท
- (๑๔) จัดระเบียบการส่งแรงงานไปต่างประเทศ
- (๑๕) จัดตั้งโครงการชลประทานระบบท่อเพื่อส่งน้ำเข้าสู่นา ไร่ สวน อย่างทั่วถึง
- (๑๖) จัดตั้งสถานีโทรทัศน์เพื่อการเกษตร
- (๑๗) จัดตั้งสถานีวิทยุเพื่อการเกษตร
- (๑๘) ส่งเสริมให้ตั้งโรงงานผลิตน้ำมันเอทานอล จากมันสำปะหลัง อ้อย มะพร้าว ปาล์ม
สบู่ดำ ฯลฯ
- (๑๙) ส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพทุกตำบลเพื่อเกษตรปลอดสารพิษ
- (๒๐) สนับสนุนกิจกรรมของกองทัพและจัดตั้งอาสาสมัครเพื่อป้องกันตนเองให้เข้มแข็ง

ข้อบังคับพรรคถิ่นกาขาว พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อบังคับพรรคถิ่นกาขาว พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรค เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกิจการทางการเมือง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรค ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคถิ่นกาขาว พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคถิ่นกาขาว” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า THINKAKHAO PARTY ชื่อย่อภาษาไทย “พถกข.” ชื่ออักษรย่อภาษาอังกฤษว่า “TKKP”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) พรรคถิ่นกาขาว ใช้เครื่องหมาย ภาพ วงกลมสีแดง พื้นในวงกลมเป็นสีขาว มีรูปใบโพธิ์สีเขียว ด้านล่างมีอักษรไทย พรรคถิ่นกาขาว สีน้ำเงิน

พรรคถิ่นกาขาว

(๒) โดยมีความหมายดังนี้ “พรรคถิ่นกาขาว” หมายถึง เป็นถิ่นที่อยู่ของกาขาว ซึ่งเป็นสัตว์ที่หายาก และในยุคนี้เป็นยุคที่มีผู้คนถือศีล โดยแต่งชุดนุ่งขาวห่มขาวมากที่สุดมากกว่ายุคใด ๆ วงกลมสีแดง แสดงถึงความกลมเกลียวของประชาชนในประเทศ พื้นในสีขาวแสดงถึงศาสนาอันบริสุทธิ์ ใบโพธิ์สีเขียว เป็นสัญลักษณ์การตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ ๔๑ ถนนลาดพร้าว ซอย ๑๓๔ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๔๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคถิ่นกาขาว ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่า “สาขาพรรคถิ่นกาขาว ลำดับที่ จังหวัด”

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิดหรือผู้มีสัญชาติโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องโทษคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นโดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน ตามสถานที่ที่พรรคกำหนด

ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคเสนอใบสมัครสมาชิกพรรค ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาร่วมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขาแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้น ๆ ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรคโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗

(๔) พรรคการเมืองมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัย หรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

หรือมีเหตุร้ายแรงอื่น

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออก
ต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่
ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติ
ให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรค
มีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญและศาลรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพ
สิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ
ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง
ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิก
ซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาค และจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้ที่ยพร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรคศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปราย หรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรค ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับ ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย และบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค ที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้ง ให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืน กฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคล และวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม
สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณ
ทางการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- (๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ
และให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพ
ของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ
และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
ของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลัก
ในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณูฎิการพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๙

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อและแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควร ให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อและแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่รับทราบ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกได้

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกหรือขาดจากสมาชิกภาพ ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๗) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวัน แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมือง จะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ยกเว้นกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากสมาชิกภาพพรรค

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมืองและผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวมโดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อ แต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภา ของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) เลิกพรรค

(๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสิ่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย

และกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุม

คณะกรรมการ บริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ

บริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ และแต่งตั้งสมาชิกพรรค เข้าปฏิบัติหน้าที่

ในตำแหน่งต่าง ๆ ที่จำเป็นตามมติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการ

ในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค

หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการ

บริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการ

บริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณยูภิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่างๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๖ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการเลือกตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้เริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนา ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนโดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนง เพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือ แจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมจัดตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรก ภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อจัดตั้งสาขาพรรคและเลือกตั้ง คณะกรรมการสาขาพรรค แล้วให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียน พรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรค เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าว ต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนา ตามหลักฐานทะเบียนราษฎร อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนา ตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค เป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

(๑) ประธานสาขาพรรค

(๒) รองประธานสาขาพรรค

- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนลับ ตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรค ตามข้อ ๓๐

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรอง ไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ บริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชน โดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรค เพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขานั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อ คณะกรรมการบริหารพรรคทุกกรอบสามเดือนและภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวง ของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการ สาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน สามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการ ในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน คณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้มีตำแหน่งรองลงมา ลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรค มอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั่วไปของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และที่ประชุมสาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เภรียญสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ - รายจ่ายบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมและกิจกรรมต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕
- (๓) ลาออก
- (๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๗ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๙ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา ๒๖ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๒๖ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน

ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมีดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด
- (๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง
- (๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๒ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๑ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๔ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง
- (๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เหนรัญญิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

- (๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการ คัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง
- (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา
- (๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
- (๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชี และการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง
- (๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน
- (๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๔ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุม ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมดร่วมกัน ขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้ประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็น ที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบบัญชีรายชื่อ ในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๕๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๒ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อสามเดือน และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๕ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรค ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน
บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น
บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือน
ที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๙ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง
- (๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค
- (๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการจัดกิจกรรม

หาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จากการบริจาค
แก่พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๖๐ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไร
และจะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๑ การบริจาคแก่พรรคการเมืองให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๒ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควร
แก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๒ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๕ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖๖ การพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๕ วรรคสองให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคท้าย

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๘ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการดังนี้

(๑) ผู้ตัดสินใจเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่า
หนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่พรรคออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๙ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทย
จนสุดความสามารถ เว้นแต่สิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ตามกฎหมาย

ข้อ ๗๐ การเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือ
ภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคถิ่นกาขาว

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคถิ่นกาขาว จำนวน ๑๕ คน ดังนี้

๑. นายวิบูลย์ แสงกาญจนวนิช	หัวหน้าพรรค
๒. นางสมนึก จิตรเนตร	รองหัวหน้าพรรค
๓. นางธณัฏฐ์ สี่โพธิ์ดก	รองหัวหน้าพรรค
๔. นางอำไพ กาพพันธ์	เลขาธิการพรรค
๕. นางสาวอุบลรัตน์ นวลสมอ	รองเลขาธิการพรรค
๖. นางสาวปิยวรรณ ลวณางกูร	เหรัญญิกพรรค
๗. นางสาวประดับรัตน์ ศราคณี	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๘. นายวรเชษฐ์ วงศ์จำปา	โฆษกพรรค
๙. นางสาวประทุม อ้นคำ	กรรมการบริหารพรรค

๑๐. นายกิจการ ศรีพระพร	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นางสาววารีย์ อยู่สุข	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นางสาวปรีศนา ชื่นกลิ่น	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นางสาวสมใจ เวฬุกร	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นางอุษณีย์ ดวงเพชร	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายคำปน ม่วงพานิล	กรรมการบริหารพรรค
จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน	

ประกาศ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง